

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba družb Iride SpA in Iride Energia SpA (tožeči stranki) je vložena zoper odločbo z dne 8. novembra 2006, s katero je Komisija ustavila postopek na podlagi člena 88(2) ES, in sicer glede preizkusa združljivosti povračila, ki ga namerava Italija odobriti AEM Torino zaradi nasedlih stroškov na področju energetike ⁽¹⁾, s pravom Skupnosti.

Tožeče stranke predlagajo, da Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti odločbo razglasi za nično v delu, v katerem ukrepe, sprejete za povračilo nasedlih stroškov, ki so AEM Torino nastali med liberalizacijo energetskega sektorja, šteje za državno pomoč, in v delu kjer je z njo zadržano izplačilo pomoči dokler Italija Komisiji ne dokaže, bodisi, da AEM ni prejel pomoči, ki je bila razglašena za nezakonito in nezdružljivo z odločbo 2003/193/ES glede davčnih olajšav za nekdanja občinska komunalna podjetja, bodisi, da je AEM vrnil vso morebitno prejeta pomoč, skupaj z obrestmi.

Tožba je utemeljena *inter alia* z naslednjimi tožbenimi razlogi:

- a) Zadevni ukrep ne predstavlja državne pomoči, saj ni bil financiran z državnimi sredstvi, in prejemniki od njega nimajo neodplačne koristi.
- b) Sodba v zadevi *Deggendorf* ⁽²⁾ se v tej zadevi ne more uporabiti. Komisiji ni uspelo dokazati obstoja pogojev (in predvsem obstoja možnega skupnega učinka predhodnih ukrepov in novih ukrepov), ki na podlagi načel, izhajajočih iz te sodbe, morajo biti podani, da se ustavi plačilo pomoči. Komisiji še zlasti ni uspelo pojasniti, kako lahko skupni učinki nastanejo na podlagi pomoči, ki je predmet odločbe glede davčnih olajšav in ukrepov kot so nasedli stroški, ki so namenjeni zgolj izenačitvi, in katerih učinki se nanašajo na preteklost in torej omogočajo amortizacijo stroškov, nastalih v obdobju, ko je bil trg reguliran na način, podoben tistemu, v katerem bi delovala podjetja, če ne bi bilo liberalizacije sektorja preden so bili zgoraj omenjeni stroški v celoti amortizirani.

⁽¹⁾ UL L 366, 21.12.2006, str. 62.

⁽²⁾ Zadeva C-355/95, TwD proti Komisiji (1997), Recueil I-2549.

Tožba, vložena 7. februarja 2007 — US Steel Košice proti Komisiji

(Zadeva T-27/07)

(2007/C 69/54)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: US Steel Košice sro (Košice, Slovaška) (Zastopnika: E. Vermulst, lawyer in C. Thomas, solicitor)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Naj se za nično razglasi odločba Komisije z dne 29. novembra 2006 o nacionalnem načrtu razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov za obdobje 2008-2012, ki ga je Slovaška sporočila v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta;
- naj se Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 29. novembra 2006 o nacionalnem načrtu razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov za obdobje 2008-2012, ki ga je Slovaška sporočila v skladu z Direktivo 2003/87/ES ⁽¹⁾.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe zatrjuje, prvič, da izpodbijana odločba krši Naslov 4, točko 2(a), Priloge XIV k Aktu o pristopu 2003 ⁽²⁾, saj napačno meni, da so pogoji iz te določbe samostojne obveznosti, ki veljajo do leta 2009, ne glede na to, ali Slovaška tožeči stranki še naprej priznava davčno oprostitve, ki jo Slovaška lahko uporabi v primeru tožeče stranke do konca davčnega leta 2009, ne glede na člena 87 in 88 ES. Tožeča stranka trdi, da je zato odločba tudi v nasprotju z merilom (4) Priloge III k Direktivi 2003/87/ES, ki določa, da mora biti nacionalni načrt razdelitve skladen z drugimi pravnimi instrumenti in instrumenti politike v Skupnosti.

Drugič, tožeča stranka trdi, da izpodbijana odločba krši načelo legitimnih pričakovanj, s tem da je Komisija tožeči stranki večkrat vzbudila pričakovanje, da bodo proizvodne omejitve iz Naslova 4, točke 2(a) Priloge XIV k Aktu o pristopu prenehale veljati, ko tožeča stranka ne bo več upravičena do te oprostitve davka.

Tretjič, tožeča stranka trdi, da je izpodbijana odločba nezakonita, ker je Komisija, namesto da bi opravljala omejene naloge iz člena 9(3) Direktive 2003/87/ES, izvedla popolnoma neodvisen izračun ustreznih skupnih emisij za Slovaško in ga nato naložila Slovaški republiki. Komisija je s tem posegla v pristojnost držav članic iz členov 9 in 11 Direktive 2003/87/ES.

Četrtrič, tožeča stranka trdi, da je izpodbijana odločba nezakonita, ker temelji na togem matematičnem izračunu, ki je bil določen brez posvetovanja z javnostjo, in ne upošteva znanih dejavnikov, značilnih za Slovaško v obdobju 2008-2012, ki vplivajo na emisije. Tožeča stranka trdi, da ta pristop krši člena 9(1) in 11(2) Direktive 2003/87/ES, merila (1), (2) in (3) iz Priloge III k tej direktivi in načelo legitimnih pričakovanj. Tožeča stranka trdi, da je Komisija, v kolikor je imela diskrecijsko pravico, storila očitno napako pri tej presoji.

Končno tožeča stranka trdi, da izpodbijana odločba pomeni zlorabo pooblastil, saj je razlog za njeno sprejetje želja, da se doseže pomanjkanje pravic kot takih, zato da bi njihove cene narasle.

(¹) Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, str. 32).

(²) Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Slovenije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL 236, str. 33).

Tožba, vložena 7. februarja 2007 — Fels-Werke in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-28/07)

(2007/C 69/55)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Fels-Werke GmbH (Goslar, Nemčija), Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Aachen, Nemčija) in Spenner Zement GmbH & Co. KG (Erwitte, Nemčija) (Zastopnika: H. Posser in S. Altenschmidt, Rechtsanwälte)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- Razglasitev ničnosti člena 1(2) Odločbe Komisije z dne 29. novembra 2006 o nacionalnem načrtu razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov, ki ga je Nemčija sporočila skladno z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (neobjavljena številka dokumenta) v delu, v katerem za nezdružljive z Direktivo 2003/87/ES razglasa v poglavju 6.2 nemškega nacionalnega načrta razdelitve, pod naslovoma „dodatne nove naprave na podlagi člena 11 ZuG 2007“ in „dodelitve na podlagi člena 8 ZuG 2007“ navedena jamstva za dodelitev iz prvega obdobja trgovanja,
- razglasitev ničnosti člena 2(2) te Odločbe v delu, v katerem je Zvezni republiki Nemčiji določil pogoje za izvajanje v poglavju 6.2 nemškega nacionalnega načrta razdelitve pod naslovoma „dodatne nove naprave na podlagi člena 11 ZuG 2007“ in „dodelitve na podlagi člena 8 ZuG 2007“ navedenih jamstev za dodelitev iz prvega obdobja trgovanja, in tako določa tudi veljavnost enakih meril kot za primerljive, že obstoječe naprave,
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke izpodbijajo odločbo Komisije z dne 29. novembra 2006 o nacionalnem načrtu razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov, ki ga je Nemčija posredovala skladno z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta. V njej Komisija zaradi nezdružljivosti s Prilogo III k Direktivi 2003/87/ES (¹) izpodbija določene vidike nemškega nacionalnega načrta razdelitve.

Tožeče stranke, ki upravljajo z napravami, za katere se trguje s pravicami do emisije, trdijo da jih izpodbijana odločba zadeva neposredno in posamično.

V utemeljitev svoje tožbe se sklicujejo na štiri tožbene razloge:

Prvič, zatrjujejo, da naj bi tožena stranka 29. novembra 2006 ne bila več upravičena zavrniti nemški nacionalni načrt razdelitve, saj se je v členu 9(3) Direktive 2003/87/ES za to predpisani rok takrat že iztekel.

Poleg tega se tožeče stranke v vsebinskem pogledu sklicujejo tudi na napačno uporabo člena 9(3) v povezavi z merili iz Priloge III k Direktivi 2003/87/ES. Menijo, da pri jamstvih za dodelitev za nove naprave, ki so predmet kritike Komisije, ne gre za državne pomoči v smislu člena 87(1) ES. Prav tako naj ne bi obstajalo nikakršno neupravičeno dajanje prednosti zadevnim napravam.